

Weg van hier?

Verrijst straks op de plaats waar momenteel de mycorrhiza's en de berenklaauwen groeien, waar volgens sommige kwaadsprekers metanilgeel en naar verluidt zelfs chinhydon de grond hebben vervuild, rappers met gestraighte lokken de buurt terroriseren en waar het tijdens de nachtelijke uren spookt – white knights, failliet gegane bric-à-brac- en andere winkeliers, fluistert men samenzweerderig – kortom: de Kop van de Noordstraat, een gloednieuw bibliotheekcomplex?

De geschiedenis van Terneuzens belangrijke winkelstraat, de Noordstraat, gaat ver terug. Winkels met arabeske puien, tweedehandskledingboetieks, meubelzaken met antieke torsekasten of hypermoderne relaxcanapés met schotsbonte antimakassars, headshops: het heeft er allemaal zijn plek gehad. Menigeen herinnert zich nog zeer goed zijn chicheid, 'ons swell straatje', zoals de babyboomers het in hun middenjarenzestigslang soms plachten te noemen, maar ook zijn langzame verelendung. Dat had vanzelfsprekend te maken met de cashcrisis, waar men ook met big bazooka's een decenniumpje of zo geleden zelfs geen ad-hocoplossing voor had. Toch speelt er meer.

De Zeeuws-Vlaamse regio is een krimpgebied, wat niet betekent dat er – zouden ze hier al voorkomen – ouistiti's in plaats van gorilla's door onze loofbossen slingeren, of dat er verhoudingsgewijs meer mensen met achondroplasie worden geboren dan elders in de Lage Landen. Neen, we zijn hier (uitgezonderd een enkeling die met afkeer van vrolijkheid of chaerofobie is behept) gewoon als iedereen. Ik bedoel natuurlijk financieel-economisch.

Jonge mensen trekken weg, ouden van dagen gaan dood, er zijn minder winkels nodig, dat is, vis major, nogal duidelijk. Toch moet die vicieuze cirkel ooit doorbroken worden, en daarvoor heb ik een uitstekend respons, al zeg ik het zelf: sloophamer ertegenaan, bulldozertje eroverheen, nieuwbouwtje erop. Simpel toch? Niet dus.

Naast het feit dat steeds meer mensen via picaas – waarachter webvertenties (ofte i-ads) schuilgaan – tot internetwinkelen worden verleid, is voor zo'n ingrijpende facelift natuurlijk doekoe nodig, en politieke goodwill. (Trouwens: het geüpdate van dergelijke actiesites neemt hallucinante proporties aan: je kunt het ene moment spotgoedkoop een ontweid dus panklaar sliptongetje bemachtigen, en het moment erna voor een appel en een ei baba ganoush laten thuisbezorgen. Waar eindigt dit ...?)

En toch. Wie in een stad arriveert, moet geëmotioneerd worden – geen shock-and-awe ervaren, God verhoede – maar wel denken: zo! Wauwie! Hier wil ik wat uurtjes doorbrengen in zo'n staatsieachtige omgeving! Aggiornamento betaalt zichzelf uit, boudweg gezegd. Trigger dus 's mensen amygdalae, en het zal allemaal goed komen, is mijn boodschap.

Ideeën, vraagt u? Ja, die heb ik wel. (In parenthesi, dames en heren politici en ondernemers: deze adviezen zijn volledig kosteloos!) Om te beginnen zou het mooi zijn als oud nieuw ontmoette, pleieren meets lasergame – zoiets. Dit instituut, deze bieb dus, zou een soundbook met een wiegendruk kunnen combineren als een soort eclecticische façade, hoe coewl zou dat niet zijn?! Trek daarnaast een veganistische chef-kok aan die als attractie in zijn keuken choppers berijdt en laat de bezoeker de mogelijkheid om als sportieve outdooractiviteit aan blokarten te doen in de vernieuwde winkelpromenade. Succes verzekerd!

Te hodiëcentrisch, zegt u, te nu? Misschien. Wie weet bestaat deze instelling over tien of twintig jaar trouwens nog ... Ik stel voor dat we er in dat geval dan maar een spellotheek van maken, om er bijvoorbeeld dictees in te organiseren – in welk geval we de locatie voor één dag een 'spellotheek' zullen noemen!

